

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 11 lutego 2021 r.

Pozycja 17

POSTANOWIENIE

z dnia 23 listopada 2020 r.

Sygn. akt Ts 48/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o zbadanie zgodności:

art. 78 § 3 pkt 1 w związku z art. 78 § 1 oraz art. 77 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. nadanym ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1649) oraz w związku z art. 78 § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2003 r. nadanym ustawą z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 r. Nr 169, poz. 1387) w zakresie, w jakim „nie przewiduje oprocentowania nadpłaty, od dnia zapłaty podatku do dnia zwrotu nadpłaty, powstałej w wyniku uchylecia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, która to decyzja została wydana na podstawie przepisu, którego niezgodność z Konstytucją RP stwierdził Trybunał Konstytucyjny”, z art. 77 ust. 1, art. 64 ust. 1 i 2, art. 32 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 13 marca 2020 r. (data nadania) [...] S.A. z siedzibą w W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez radcę prawnego ustanowionego pełnomocnikiem z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Decyzją z 20 lutego 2017 r. (nr [...]; dalej decyzja z 2017 r.) Dyrektor Izby Skarbowej w G. (dalej: Dyrektor Izby) uchylił decyzję ostateczną Dyrektora Izby z 28 sierpnia 2007 r. (nr [...]; dalej: decyzja z 2007 r.) oraz poprzedzającą ją decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. (dalej: Dyrektor UKS) z 16 października 2006 r. (nr [...]) i umorzył postę-

powanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania skarżącej w podatku dochodowym od osób prawnych za 1999 r.

W decyzji z 22 maja 2017 r. (nr [...]) Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. odmówił wypłaty oprocentowania z tytułu nadpłaty podatku dochodowego od osób prawnych, która wynikała z decyzji Dyrektora Izby z 2017 r. uchylającej decyzję z 2007 r. oraz poprzedzającą ją decyzję Dyrektora UKS i umarzającej postępowanie w sprawie określenia skarżącej wysokości zobowiązania skarżącej w podatku dochodowym od osób prawnych za 1999 r.

Na powyższą decyzję skarżąca wniosła odwołanie. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej decyzją z 22 sierpnia 2017 r. (nr [...]) utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

W wyroku z 10 stycznia 2018 r. (sygn. [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. (dalej: WSA) oddalił skargę skarżącej na decyzję z 2017 r.

Następnie wyrokiem z 5 listopada 2019 r. (sygn. [...]) Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA w G. oraz orzekł o kosztach postępowania. Rozstrzygnięcie to zostało wskazane przez skarżącą jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji. Doręczone zostało jej pełnomocnikowi 23 grudnia 2019 r.

13 marca 2020 r. skarżąca złożyła skargę konstytucyjną, w której wniosła o zbadanie zgodności art. 78 § 3 pkt 1 w związku z art. 78 § 1 oraz art. 77 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325; dalej: ustawa – Ordynacja podatkowa) w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. nadanym ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1649) oraz w związku z art. 78 § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa z art. 77 ust. 1, art. 64 ust. 1 i ust. 2, art. 32 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3 Konstytucji. Skarżąca wskazała, że przedmiotem zaskarżenia jest wywodzona ze wskazanych powyżej przepisów, powszechnie wykorzystywana w praktyce przez organy administracji oraz aprobowana przez sądy administracyjne, norma prawna zezwalająca na brak oprocentowania nadpłat powstałych w wyniku uchylecia decyzji wymiarowych, wydanych na podstawie przepisu uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją. Zdaniem skarżącej prawidłowe i pełne uregulowanie powinno chronić podatnika i prowadzić do oprocentowania nadpłat na takiej samej zasadzie, jak w przypadku nadpłat wynikających ze złożonej wcześniej deklaracji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest nadzwyczajnym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności lub praw, którego merytoryczne rozpoznanie uwarunkowane zostało spełnieniem wielu przesłanek wynikających zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji, jak i z przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymaganiom. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna spełnia wymagania formalne wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 53 i art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK.

2.1. Wyczerpana została przysługująca skarżącej droga prawna, ponieważ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]) jest ostateczny i nie przysługują od niego żadne zwyczajne środki zaskarżenia. Zgodnie z art. 53 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p.TK zostały też dołączone rozstrzygnięcia potwierdzające wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK.

2.2. Zachowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, a skarżąca, zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK, udokumentowała datę doręczenia jej ostatecznego rozstrzygnięcia.

2.3. Skarga konstytucyjna została sporządzona i wniesiona przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, który załączył do skargi pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia tego środka prawnego, a także do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem (art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p.TK).

2.4. Przedstawiony został stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK), a w zakresie analizowanego zarzutu określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK). Skarżąca wskazała, które przysługujące jej konstytucyjne prawa i w jaki sposób zostały – jej zdaniem – naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK), a także należycie uzasadniła sformułowane w skardze zarzuty (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

2.5. W ocenie Trybunału skoro wniesiona przez skarżącą skarga konstytucyjna spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p.TK, to – na podstawie art. 61 ust. 2 tej ustawy – zasadne było nadanie jej dalszego biegu.

Mając na uwadze powyższe, Trybunał postanowił jak w sentencji.